

# Feestelijke 50<sup>ste</sup> Paastocht naar het **HART** van de Ardennen bij de samenkomst van twee Ourthes (via GR57 en Eisleck Trail)



De 50ste Paastocht is achter de rug en was in één woord: een FEEST! Goede Vrijdag vertrokken we met zestig Paaszwerfers met eigen vervoer naar Bérismenil (bij Nadrin). Op weg ernaartoe zag je al dat je het Hart van de Ardennen bereikt had middels bordjes omdat men deze streek zo aanduidt. Wij hadden deze Paastocht dan ook de titel Naar het **HART** van de Ardennen bij de samenkomst van twee Ourthes meegegeven (de Ourthe Orientale en de Ourthe Occidentale komen hier bij elkaar, en wij Paaszwerfers ook eindelijk weer!). We reisden



dit keer met eigen auto's en verzamelden op een stille parkeerplaats bij een gastvrije voetbalvereniging. Daar werden we door teamtrekker Sander en door onze bezemcamperbemanning welkom geheten met koffie en verjaardagstaart! Onderweg hadden we al een welkom van de teamtrekker kunnen horen via de Paastocht-appgroep. Het werd op de zonnige parkeerplaats een feestelijke reünie en weerzien met vele vrienden en bekenden. Daarna rugzakken op, wandelschoenen aan en op pad. We liepen langs Wibrin-waar ooit bevers zijn uitgezet- richting Acharouffe en dan door naar Houffalize. Meteen 15 km via een eigen route de bossen



in, heuvels op en af en dus het echte Ardennengevoel.

En de nieuwe Zwerfbond-app van Ernest uitproberen natuurlijk! We kwamen langs de bakermat van LA CHOUFFE-bier maar wijselijk besloot ik dat stevige blonde biertje te laten wachten tot de tent was opgezet op de buitensportcamping van Houffalize. We stonden even later gezellig 'hutje mutje', maar met een lekkere chili van thuis op het menu, een vuurtje langs de rivier en dat biertje op een zonnig terras in goed gezelschap was het er heerlijk vertoeven.

's Nachts was het flink fris en dus hadden we de volgende ochtend bevroren tenten. Best onverwacht want dat was niet voorspeld (vroeger was het overigens met Pasen bijna elke nacht raak wat betreft nachtvorst). De dag begon met een heerlijk Paasontbijt met een vers gekookt eitje. Vervolgens hadden we een etappe van 18,5 km op het programma via een gedeelte van de Eisleck Trail, een van oorsprong Luxemburgse langeafstandswandelweg van Kautenbach (L) naar La Roche (B). We liepen stroomafwaarts het fraaie dal van de prille Ourthe Orientale in. Al snel kwamen we beversporen tegen in de vorm van afgeknaagde bomen en beverknaagsel. Het was een



wilde Ardennenetappe, precies zoals je wenst als je een gouden Paastocht-jubileum te vieren hebt. Bij Bonnerue kon je een ommetje maken richting een 300/400 jaar oude beuk met een stamomtrek van 8 meter, genaamd 'Beni Hesse'. Het werd een soort bedevaart naar de 'oude Knar' (zie kaft/voorwoord Otto in routeboekje).





In de omgeving van de Pont de Rensiwez kwamen we de bezemcamper tegen met koffie en zelfs verse muntthee, paaseitjes en natuurlijk veel gezellige klets met Zwerfbondmaatjes. Bij de samenkomst van de twee Ourthes liepen we een stuk over een crête, compleet met bloeiende



brem en prachtige uitzichten. Het was wel een behoorlijk zwaar parcours, en dus echt opschieten was er niet bij. Bij de stuwdam van Nisramont wachtte gelukkig een zonnig terras waar ik een heerlijke ijskoude cola met citroen herontdekte (vroeger dronken we vaak een cola en een koffie tijdens de Paastocht). Daarna de laatste loodjes langs de Ourthe-oever vol bosanemonen richting Nadrin. Op het fraaie, ruim bemeten trekkersveld van de ons overbekende camping aldaar (hier stonden we ook met de legendarische sneeuwtocht van 2008) zetten John en ik onze tent op en



bereidden we een lichtgewicht Bevermaaltijd. Ik at pasta met noten maar wel met verse gebakken courgette, en nog een mandarijntje toe. Er kwam nog een machtige rode wouw en een LA CHOUFFE-heteluchtballon over zweven. En 's avonds wandelden ook wij naar het dorp voor café-bezoek.



Eerste Paasdag stond ik, na weer een ijskoude nacht, al vroeg naast mijn tent om met de Paashaas bij alle tenten Vrolijk Pasen te wensen en een kleine Paas-traktatie te brengen (een chocolade mini-haasje, paaseitjes, cake en een appeltje voor de dorst). Was superleuk om te doen, en zeker omdat ik met dezelfde enthousiaste Paashaas deze verrassingsactie 25 jaar geleden ook al eens uitgevoerd had!



Michiel haalde heerlijk vers brood bij de bakker. Vervolgens stond de Koninginne-etappe van deze tocht op het programma: we liepen over de 1400 meter lange spectaculaire rotskam de Herou en langs de Keltische versterking Le Cheslé de Bérismenil via de GR57/Eisleck Trail richting La Roche-en-Ardenne. Het was een pittig geheel van 22 km. Sander vertelde me 's



avonds in La Roche dat zijn hoogtemeter 930 hoogtemeters had gemeten, en dat is echt best veel. Onderweg hoorde ik de veldleuwerik hoog in de lucht zingen. Altijd een genietmoment. Op camping Le Vieux Moulin sloegen we ons bivak op en daar hadden we in het bijbehorende hotel/restaurant een feestelijke maaltijd met een heerlijke vegetarische groentesoep, parelhoen of quiche en warme groenten, boontjes, geroosterde tomaat, aardappelkroketjes en Flan Caramel toe.



Na de speeches van de voorzitter en teamtrekker deelde ik bedankjes uit aan het organiserende team van nu, maar ook aan vier doorgewinterde Paastocht/Zwerfbond-organisatoren, nl. Ferrant, Ron, Fred en Otto, die hun (witrode) streepjes meer dan verdiend hebben. Zij zorgen met hun inzet en enthousiasme al tientallen jaren voor dat onze wandelevenementen echte belevenissen worden (leuk die jubileumactie op mijn geweten te hebben!)

Tweede Paasdag begon echt ijskoud. John en ik ontbeten gezellig samen met Jerry en met Michiel en Alec. We maakten de traditionele groepsfoto en daarna scheidden de wegen van de 4- en 6-daagse Paastochtlopers. De jubileumpuzzel kreeg nog een vervolg omdat niet iedereen tijd had om naast het lopen stevig te puzzelen.



We liepen over het tracé van de GR14 en de Chaussee Marie Thérèse richting de camping op het kruispunt van historische wegen bij Tenneville. Die Chaussee is een oude Romeinse weg met prachtige uitzichten alle kanten op. Ik hoorde weer de veldleeuwerik (anderen herkennen 'm nu ook) en zag ook een marterachtige. Welke, daar ben ik niet zeker van. In ieder geval een kleintje. Misschien een wezel? We hadden een supergezellige stop bij de bezemcamper waar de koffie en muntthee alweer klaar stond. Wat een service! Verbazingwekkend vroeg, om 16.00 uur al, zat onze etappe er op en hadden we 23 km op de teller.

Dan zie je wat een verschil het maakt als het traject vlakker is. Onze basic maaltijd van nasi met extra groenten en crackers met tonijn werd vervolmaakt met een toetje in de vorm van havermout uit de rugzakvoorraad van Ivo, Frits en Dion. En later volgde een gezellige kletsavond in de campingkantine.

Dinsdag stond er weer een zwaarder parcours op het programma, namelijk een stuk van een nieuwe tak van de GR57 door het dal van de Ourthe Occidentale. We volgden de rivier op de voet en hadden hier en daar flink klim- en klauterwerk en werkelijk prachtige uitzichten. Naarmate we de samenvloeiing van de Ourthes weer naderden (nu van de andere kant) werd het traject zwaarder en dus was er echt sprake van laatste loodjes. In totaal was de lengte van de etappe toch weer een kilometer of 22. Tegen vijven bereikten we de camping 'Aan het einde van de wereld' waar ik eerst heerlijk op het terras een abdijbier-tje dronk. Later hebben we binnen goed gegeten met op het menu een verse vegetarische ravioli met paddenstoel en tomaat en een Belgische wafel als toetje. En toen was het alweer de laatste dag met een eigen route vanaf Engreux via Filly richting Bérismenil over 13 km. De etappe had weer een stuk langs de Ourthe in zich met een oversteek via een inmiddels bekende brug en verder liepen we tussen weilanden en bomen door. Ook nu werd de veldleeuwerik gespot. We kwamen nog een keer langs het bekende dorp Nadrin en de buurtsuper van Bérismenil waar ik heerlijke verse Belgische aardbeien vond om mee naar huis te nemen. Daarna terug naar de parkeerplaats, waar de koffie bij de camper alweer klaar stond en wij afscheid van onze maatjes namen. Helaas! Ik wil altijd verder lopen na zo'n Paastocht,



tot in Santiago de Compostela misschien wel. Met een paar Zwerfbonders besloten we ter afscheid nog een drankje te doen op het Place du Bronze in La Roche, met uitzicht op de burcht. En toen naar huis..... In mijn ogen was deze Paastocht een waardig jubileumfeest 50 jaar Zwerven, met de Ardennen op z'n mooist in de hoofdrol! Wat zijn de Ardennen toch afwisselend en wat heb ik met volle teugen genoten van de sfeer, de mensen, de natuur en onze route. Volgend jaar hopelijk weer!



Volgend jaar hopelijk weer!

Josée (van het Paastocht-voorbereidingsteam met ook Sander, Otto, Ivo, Guus en Coen)